

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

3.nodaļa: Vispārības Labumam.

154.

Katra laba tiekšanās palīdz lietai. Svarīgi ir sūtīt bultas vai caur Mani vai tieši, bet sūtījumam jābūt labvēlīgam. Var sūtīt pat laupītajam. Dusmas dzemdē dusmas, bet Mani bērni uzvar sārto liesmu ar zilo staru. Zilais stars dzēš liesmu. Varat ar zilā stara enerģiju uzcelt templi, bet ar sārto mākonī iznīcināsiet labākos dīglus jūsos.

155.

Privātās tirgošanas laikmets ir pagājis. Nepastāvēt mazajiem plēsoņām. Labāk domāt par tautas labumu. Netiek runāt par apbalvojumiem par pūlēm, bet atmaksa nekavēsies. Runāju par darba prieku. Kooperatīvā uzbūve vienīgs glābiņš.

156.

Norādīšu vispārības labuma meklētāju īpašības. Pirmā – tiekšanās pastāvība. Otrā – ietveres spēja, jo slikts ir tāds komunisti, kas noliedz, bet kas meklē patiesību, ir vispārības labuma cienīgs. Trešā – prasme strādāt, jo vairums nezina laika vērtību. Ceturtā – vēlēšanās palīdzēt bez aizspriedumiem un piesavināšanās. Piektā – atteikšanās no īpašuma un spējas pieņemt uzglabāšanā citu darba augļus. Sestā – baiļu izdzīšana. Septītā – būt modram tumsā.

Tā jāsaista tiem, kas baiļu pārņemti aizsedzas ar noliegšanu. Vajag aizrādīt, ka miljoni ļaužu gaida vārtu atvēršanos. Grūtuma saites neatvietot ar baiļu važām. Bailes var salīdzināt ar spītību, - abas pārklāj cilvēku ar pretīguma sarmu. Pazemojuma palēkā krēsla radījusi skrandaiņu dzīves izpratni. Tagad tai jābeidzas negaisā un vētrā.

157.

Ticības un likumi mēdz nosodīt: - nodevību, apmelošanu un apvainošanu, bet nemēdz norādīt, kāpēc šīs darbības savā būtībā ir kaitīgas; tāpēc šie nosodījumi izskatās pēc aizlieguma. Bet jebkurš aizliegums ir relatīvs un nav pārliecinošs. Kaitīgums un nodarīgums jāparāda pēc būtības. Nodevības, apmelošanas un apvainošanas ļaunumu viegli parādīt ar parastu piemēru. Protams, kaitēts būs pašam nodevējam, nevis nodotajam.

Visa pasaule dalās atkarībā no personiskā un vispārības labuma robežām. Ja mēs neliekuļoti darbojamies vispārības labuma sfērās, tad aiz mums stāv viss uzkrājumu rezervuārs. Šo labāko varoņdarbu kauss sāk pa neredzamu staru iedarboties. Iedomājieties, ka ļaunuma pilna svece pūlas jūs apdedzināt, jūs vēl nedomājat par aizsargāšanos, bet jūs labad jau tuvojas spēcīga sveķu lāpa. Izdariat šo mēģinājumu un jūs redzēsiet kā svece kūst, pārogļojas un nodziest. Tas nav sods, bet dabas likumiem pakļautas sekas.

Vispārības labuma nesējus gan nodod, gan apmelo un apvaino, bet neapskaužams ir to apdedzinošo uguņu liktenis. Tāpēc nodevībai, apmelošanai un apvainošanai nav praktiskas nozīmes. Tāpēc nedomājiet par atriebību – jau senajie tēlaini sacījuši: “Man pieder atriebšana un Man atmaksa.” Vai gan nodevējam dzīve ir viegla? Tāpat

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

3.nodaļa: Vispārības Labumam.

ticībās un likumos ir norādīts pret zādzību, bet norādījums skan kā aizliegums. Tā vietā vajadzētu aizrādīt, ka zagšana ir kaitīga tai ziņā, ka pavairo īpašuma sajūtas. Zādzība kaitē pasaules evolūcijai, bet tā liktenis, kas kaitē pasaules evolūcijai, ir neapskaužams. Viņi sevi atstumj tālu atpakaļ. Nav svarīgi, ka kaut kāds priekšmets pāriet citās rokās, bet ir svarīgi tas, kā divi cilvēki pārdzīvo īpašuma sajūtu uzplūdus. Likums attiecībā uz zādzībām ir nepilnīgs, jo galvenās zādzības: zināšanu, jaunrades ideju zādzības, nevar paredzēt. Zādzības iznīkst līdz ar personiskā īpašuma izzušanu.

158.

Vai Mūsu Vienkopa var iejaukties Pasaules lietās un parādīt aktīvu palīdzību? Jebkurai Vienkopai trūkst egoisma tā vulgārajā izpratnē un Vispārības Labuma vārdā tā arī pievēršas pasaules lietu izlemšanai. Vienkopas sūtījumi kā bultas urbjas cilvēces smadzenēs. Zinātniskajā literatūrā var izsekot veselai virknei iedarbību, gan psihiskā, gan materiālā plāksnē. Ir zināmi gadījumi, kad tikuši sūtīti svarīgas nozīmes priekšmeti. Ir zināmi naudas summu sūtījumi. Ir zināmi brīdinājumi par briesmām. Ir zināmas vēstules ar darījumu atrisinājumu. Ir zināms par satikšanos dažādu tēlu izskatā. Mums ir bijušas kuģu biļetes un dažādu zemju apģērbi. Mums ir bijuši dažādi vārdi un Mēs esam parādījušies, kad apstākļi to ir neatliekami prasījuši. Jau Redzu, ka kāds izrāda sašutumu un visu sacīto dēvē par pasakām. Un tomēr, universitātes internāts, viņa acu priekšā, no kāda nepazīstama saņēma ziedojumu; viņa paziņam tika atnests vērtīgs krūšu tēls – no nepazīstama. Mūsu Sūtnis lūdza karalieni rīkoties atbilstoši laikmeta likumam. Mūsu Sūtnis deva padomu jaunam izgudrotājam. Mūsu Sūtnis sagatavoja zinātnisku iesācēju. Un var uzrādīt personu sarakstu, kuras saņēmušas naudas pārvedumus. Tie visi ir fizisko dokumentu apstiprināti fakti. Kāpēc kādam tas viss šķiet mistisks un noslēpumains? Kad ikkatrs, tikai mazākos apjomos ir darījis to pašu?

Ja jau Vispārības Labuma princips ieguldīts cilvēcē, tad, turpinot to, saņemsim pieredzes bagātu Vienkopu. Tikai akls neredz, kurp pagriezusies evolūcijas spirāle! Un Mēs, kas Pastāvam, Sūtām palīdzību garā jaunajiem.

159.

Kāda kosmogoniska indiešu teika stāsta: “Reiz dzīvoja drausmīgs nezvērs, kas rija cilvēkus. Kādreiz nezvērs dzinās pakaļ izraudzītajam upurim. Cilvēks glābdamies ienira ezerā, nezvērs tam sekoja. Meklējot glābiņu, peldētājs uzlēca nezvēram mugurā un cieši iekērās izslietajā skaustā. Nezvērs nespēja apsviesties uz muguras, jo viņa vēders nebija aizsargāts. Tas traucās neprātīgā skrējienā, gaidīdams, kad cilvēks pagurs. Bet cilvēks domāja, ka šai šausmīgajā stāvoklī glābj cilvēci, un ar šo vispasaules sapni viņa spēki nenogurstoši saspringa. Nezvērs pa to laiku tā paātrināja savu skrējieni, ka dzirksteles lidoja, savijās ugunīgā astē. Un liesmās nezvērs sāka pacelties pāri zemei. Cilvēka vispasaules doma pacēla pat ienaidnieku.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

3.nodaļa: Vispārības Labumam.

Kad cilvēki redz komētu, tie pateicas drosmīgajam, mūžīgi trauksmīgajam. Cilvēku domas traucas un dod spēkus nezvēra jājējam. Baltie, dzeltenie, sarkanie un melnie cilvēki domās traucas pie tā, kas jau sen kļuvis ugunīgs.”

Pievērsiet sevi valdošai domai par palīdzību cilvēcei. Domājiet skaidri, ka jūs darāt ne personīgu, ne grupas, bet absolūti derīgu darbu. Darbs, ko jūs darāt pāri laikam, pāri telpas ierobežojumiem, kalpo pasaules apvienošanai. Sargiet verdošo ugunīgo domu.

Ikdienējā vadībā var zaudēt vadošās domas apziņu. Mazattīstīti prāti domā, ka tie zaudē saiti ar vadītāju – ikdienišķās dzīves paradumi dara tos parastus. Bet tieši ikdienā var audzināt liesmaino domu. Tāpat kā metāls tiek kaldināts ar parasto veseri, tāpat kā dzīvības substances varenības pilnie graudi tiek savākti ar parasto sirpi, tā parastos darbos saskatiet diženuma pavedienu!